

TANKESMEDJAN

I år medverkar *Sven-Erik Sköld, Arthur Landfors, Nils Kauppi och Inge Bäckström.*

LÄNGTAN BORT

*Längtan bort, är nog längst in,
i hjärtat, längtan hem,
till barndomens och
dess marker.*

TROFAST VÄNSKAP

*Du skrev inga stora epos,
men Dina rader kom,
då och då,
som från vän till annan,
vägen blev lättare då.*

ÅTERVÄXTEN (skrevs 1963)

*En liten mustasch höll världen
i skräck! Vad gör det nu,
när den är väck?!
Lite den skrämmer nog än:
en liten mustasch
kan växa igen.*

Sven-Erik Sköld, Jönköping

ACK, MÅNNE, OM PÅ LIVETS STIG

*Ack, manne, om på livets stig
en gång igen vi möts
jag gamle narr, du vackra barn,
varom just dörren slöts?
Men möts vi ej, så skall ändå
jag minnas lyckosäll,
hur jag dig såg vid dörren din,
vid dörren din i kväll.*

*Din hättas mjuka, vita spets
emot ditt bruna hår,
din röda mun, din lena kind
där lyktans flämtning sår
sitt matta skimmer – aldrig såg
jag dig så vacker förr,
som nu när gatans ljusflod slår
i strimmor kring din dörr.*

*Ack, aldrig föll din dräkt, så mjukt
som nu, kring höft och barm,
och aldrig var din hals så mjäll
och ej så rund den arm.
och aldrig var din kind så skär
och ej din mun så röd
som när du i lyktans sken
dess härlighet mig bjöd.*

Arthur Landfors. Ur boken "Från smältugnen"

Han var vår välkände poet från Norrhed, bosatt i Sharon Massachusetts, USA. Begravd i Harads. Om honom finns mer att läsa i "Glimtar" 1991, 2001 och 2012.

VÅRSÅNG (Mel. Annies song)

*En vårnatt i skogen, jag vandrar på stigar,
där snön ligger kvar än från vintern som var.
Jag ser skyarna segla som skepp över himlen,
de färgas nu röda av solstrålars ljus,*

*Morgonen brinner i svajande segel
och skuggorna jagas i klyftor och snår,
och vindar så ljumma, de för vårens dofter
till mig och jag känner hur allt blir till liv.*

*Vindar så ljumma de för vårens dofter
till mig och jag känner hur allt blir till liv,
en underbar känsla som får mig att sjunga
en vårsång av glädje, kom sjung den med mig.*

Nils Kauppi, Harads

MÄNSKLIGT.

*En mogen man med kraft och självgodhet,
han tolkade med pondus världsproblem
och mänskligt oförstånd – själv hade han recept.*

*Han löste allt med vetenskap, här fanns ju inga under.
Men år läggs till år.
Med tidens gång en tro han fann,
mångtusenårigt gammal och helt oberoende
av akademisk visdom:*

*Ju mer du vet och kan, när årens tyngd ditt huvud sänker
dess mer du inser hur oändligt lite
det är, allt vad du vet och kan.*

Inge Bäckström, Harads